

Skriverpenge og deslige lovhjemlede Indkomster, der udtrykkelig er tillagt den paagældende som Lønning eller Lønningsdel.

Pensionsberettigende er derimod ikke saadanne Indtægter som Diæter, Taffelpenge, Kontor- og Hesteholdsgodtgørelse, om hvilke det i det hele kan siges, at de blot er Vederlag for afholdte Udgifter.

De faste Indtægter medregnes med deres fulde Beløb; naar de samlede Indtægter overstiger 2000 Kr., sker der, hvis Embedet har uvisse Indtægter, et Fradrag i disse, hvorom henvises til Pensionslov af 1858 § 5. Hvad Indtægterne beregnede paa denne Maade maatte overstige 12 000 Kr., tages der ved Udregningen af Pensionen intet Hensyn til. Iøvrigt gælder den særlige Regel, at ingen Pension maa overstige 6000 Kr. aarlig, og hvad der ved en eventuel Beregning maatte udkomme ud over dette Beløb, bortkastes derfor. En Undtagelse for denne sidste Regel gælder dog for nogle Dommeres Vedkommende, om hvilke der senere vil blive gjort en Bemærkning.

C. De Omstændigheder, der bringer en Pension (eller Ventepenge) til Ophør er følgende:

1. at den paagældende paany ansættes i et Embede, til hvilket der er knyttet Pensionsberettigelse, eller af Kongen konstitueres i et saadant Embede;
2. at han uden Kongens Tilladelse modtager Tjeneste hos en fremmed Statsmagt;
3. at han uden indhentet Tilladelse fra Kongen tager fast Ophold i Udlandet;
4. at han i 3 Aar ikke har hævet Pensionen, uden at kunne bevise lovlig Forhindring;
5. at han ved Dom kendes skyldig i et saadant Forhold, som, medens han var i Embede, vilde have haft dettes Forbrydelse til Følge, eller at han overbevises om at have gjort sig skyldig i et saadant Forhold inden sin Afsked.

Hvis en pensioneret Embedsmand ansættes eller af Kongen konstitueres i et Embede, der er aflagt med samme eller højere Løn end det, han tidligere sad i, bortfalder hele Pensionen, respektive alle Ventepengene; er det nye Embede derimod ringere aflagt end det tidligere, bortfalder Pensionen eller Ventepengene derimod ikke helt. I saa Fald gælder nemlig den Regel, at Halvdelen af det ny Embedes Indtægter fradrages i Pensionen, hvorefter den derved fremkomne Pensionsrest udbetales ham, for saa vidt denne Pensionsrest, tillagt det nye Embedes Indtægter, ikke overstiger det forrige Embedes Indtægter. Sætter man f. Eks. at en Minister, der har haft 12 000 Kr. i Gage og er afgaaet med en aarlig Pension af 6000 Kr., bliver ansat i et Embede, der er aflagt med en aarlig Lønning af 8000 Kr., fradrages Halvdelen af den ny Lønning, 4000 Kr., i Pensionen, 6000 Kr., hvorefter Pensionsresten, 2000 Kr., udbetales ham, da denne Rest, 2000 Kr., tillagt hans nye Embedsindtægt, 8000 Kr., ikke overstiger hans tidligere Embedsindtægt, 12 000 Kr.

I alle de andre Tilfælde bortfalder Pensionen helt og holdent samtidigt med Indtrædelsen af den Omstændighed, som begrunder dens Ophør. Som bemærket kræves der Ansættelse i en fremmed Stats Tjeneste; endvidere bortfalder Pensionen naturligvis ikke, blot fordi en Pensionist rejser til Udlandet; der forlanges fast Ophold dersteds, og søger han Kongens Tilladelse, faar han efter Finansministeriets Praksis næsten undtagelsesfrit Lov til at bevare Pensionen under Opholdet i Udlandet.

II. Den anden Hovedgruppe af Personer, for hvilken der efter Pensionslovene kan skabes Ret til Forsørgelse af Staten i Form af Pension, er Embedsmandens Enke og umyndige Børn.

Som alt omtalt havde Enker efter det Stænderforsamlingerne i 1846 forelagte Forslag til en Pensionsanordning blot en »Adgang« til Opnaelse af Pension,